

Братя Грим
Фогелфинден

Живял някога горски пазач. Един ден отишъл в гората на лов, но се загубил. Изведнъж чул плач на малко дете. Огледал се наоколо и видял на върха на едно дърво малко момченце. Работата била такава: майка му била заспала под дървото, а в това време хищна птица го грабнала с клюна си и го отнесла на високото дърво.

Горският пазач се покатерил на дървото, взел момченцето и си рекъл: „Защо да не го взема със себе си у дома да расте с моята Ленхен и да получи добро възпитание?“

Така и направил. Нарекли детето, което било отнесено от птицата и намерено на дървото, Фогелфинден.

И така Фогелфинден и Ленхен заживели заедно, обикнали се и не можели да живеят един без друг.

При горския пазач живеела една старица готвачка. Веднъж тя взела две големи ведра и започнала да вади вода от кладенеца. Ленхен я видяла и я попитала защо ѝ трябва толкова много вода.

– Ако обещаеш, че няма да разкажеш на никого, ще ти кажа.

Ленхен обещала и старицата рекла:

– Утре сутринта, когато горският отиде на лов, ще сложа вода на огъня и щом кипне, ще сваря в нея Фогелфинден.

На сутринта горският пазач се отправил рано-рано към гората. Децата още били в леглата си.

– Ако ти не ме изоставиш, и аз няма да те изоставя – казала Ленхен на Фогелфинден.

– Никога – отговорил Фогелфинден.

Тогава Ленхен му разказала какво е замислила старицата и двамата решили да избягат. Облекли се бързо и тихо излезли от къщата.

Когато водата в котела закипяла, старицата влязла в стаята и видяла, че децата ги няма. Изплашила се и си рекла: „Какво ще кажа сега на горския, като се върне у дома и разбере, че децата ги няма. Трябва бързо да ги настигна и да ги върна обратно.“

Но понеже била много стара, тя изпратила трима дървари да настигнат децата. В това време Ленхен и Фогелфинден седели на края на гората и отдалеч видели дърварите.

– Ако ти не ме изоставиш, и аз няма да те изоставя – казала Ленхен.

– Никога – отвърнал Фогелфинден.

– Превърни се тогава в розов храст, а аз ще се превърна в роза.

Дърварите стигнали до гората и видели само един розов храст с една роза на него. А от децата нямало и следа. Върнали се вкъщи и казали на старицата, че не са видели нищо друго освен розов храст с една роза

на него.

– Ах, вие, глупаци такива! – развикала се старицата. – Трябвало е да разсечете розовия храст на две, а розата да откъснете и да ми я донесете. Бързо се върнете и направете така, както ви казвам!

Дърварите тръгнали обратно към гората, а децата ги видели отдалече.

– Фогелфинден – казала Ленхен, – ако ти не ме изоставиш, и аз няма да те изоставя.

– Никога – отговорил Фогелфинден.

– Тогава ти ще се превърнеш в малка църквица, а аз ще бъда венец в нея.

Като пристигнали, дърварите видели само една малка църквица, а вътре имало само един венец. От децата нямало и следа. Върнали се въкъщи и казали, че децата ги няма и че са видели само една църквица и един венец в нея.

– Ах, глупаци такива! – започнала да ги хока старицата. – Защо не разрушихте църквата и не ми донесохте венеца?!

И старицата тръгнала към гората заедно с тримата дървари. Децата ги видели отдалеч и Ленхен казала:

– Фогелфинден, ако ти не ме изоставиш, и аз няма да те изоставя.

– Никога – отговорил Фогелфинден.

– Превърни се тогава в езеро, а аз ще се превърна в патица и ще плувам в езерото.

Като пристигнала, старицата видяла езерото. Легнала на земята и започнала да пие вода – искала да изпие цялото езеро. Ала патицата бързо доплувала до брега, хванала я с клюна за главата и я затеглила към водата. Старата вещица – защото тя наистина била вещица – паднала в езерото и се удавила.

Децата се върнали у дома и започнали да подскачат от радост. Заживели весело и щастливо и може би още са живи...

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки

Превод – Димитър Стоев

Илюстрации – Антония Дончева

Редактор – Петя Дочева

Технически редактор – Иван Додов

Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2545>]